

rigtignok er sagt, kun handler om at vise den vedkommende Mand en Vresbeviisning og i Grunden ikke om Andet, saa havde Forsamlingen i Stillehed givet sit Bisald tilkjende dermed ved at reise sig. — Jeg havde ikke troet, at det vilde være nødvendigt, at enkelte Soldater, der havde tjent under den vedkommende Mand, sølte sig forpligtede til her i Thinget at udtale deres Anerkjendelse af ham. Ogsaa jeg har under hele Beleiringen i 1849 havt den Ære at tjene under ham; men jeg vilde være undseelig ved at rose General Runding. Jeg gaar ud fra, at det er bekendt for Alle, at han er en af de Mænd, der med Rette bærer Navn af den Tappreste blandt de Tappre; at Ingen er uvidende om, at han havde en Fernvillie, som vi maatte ønske fandtes ikke alene i Hæren, men i mange andre Forhold. Kun fordi jeg antager, at denne Ære er almindelig, og ikke fordi jeg har staaet i særlig Forhold til General Runding, stemmer jeg for Loven.

Akler: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Akler: Jeg skal kun i Anledning af den ærede sidste Talers Foredrag gjøre en kort Bemærkning. Jeg troer paa ingen Maade, at det havde været nødvendigt, at han og andre militaire Medlemmer udtale deres Roes og Anerkjendelse af General Runding. Jeg troer, at det er en fuldstændig almindelig Anskuelse i Thinget, at han fortjener Anerkjendelse; om ogsaa et Par enkelte Røster have lydt i en anden Retning, vilde ogsaa uden de militaire Medlemmers Forsvar — jeg kan iøvrigt godt forstaae, at de have ønsket at udtale deres Anerkjendelse af Generalen — Thingets overveienende Fleertal have vedtaget Lovforslaget med Tak til den ærede Minister, for hvem det ligesaa vist er en Ære at have fremlagt Lovforslaget, som dette er en Ære for den Mand, det omhandler.

Sermansen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Sermansen: Det har været mit Haab, som den ærede næstsidste Taler udtalte, at vi ikke havde behøvet at føre lange Forhandlinger om dette Lovforslag og navnlig ikke af den Natur, som her ere blevene førte. Jeg kan af mit fulde Hjerte slutte mig til de anerkjendende Udtalelser, hvad denne Mand angaaer, som ere komne fra de ærede Medlemmer for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen), for Odense Amts 1ste Valgkreds (Ernst) og flere. Jeg har tjent under General Runding som simpel Soldat i Krigen 1849 og kan derfor med Grund lægge mit Vidnesbyrd til deres; men, som sagt, jeg havde ikke troet det nødvendigt her ved denne Sags Behandling at udtale en Anerkjendelse, der vistnok er saa almindelig i det hele Folk, som det neppe er med Hensyn til nogen Anden, der har været Fører i vore tvende Krige. Jeg skal endnu blot tilføie overfor de to Mænd, der have troet i Anledning af denne Lov, at maatte tale Skattehernes Sag, at det er min Overbeviisning, at de allerfleste Skattehære, der have Stemme i denne Sal, ved deres Stemme vilde give et afgjørende Vidnesbyrd for, at de ikke slutte sig til dem, at de ikke have været Dolk for vor Tanke.

Sylv. Jørgensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Ja, for en meget kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Sylv. Jørgensen: Jeg skal ikke indlade mig paa det Meste af, hvad der er sagt, siden jeg havde Ordet; det er blot overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kær), jeg vil gjøre en kort Bemærkning. De Oplysninger, det ærede Medlem savner, vil han finde i Finansministerens Foredrag ved Finanslovens Forelæggelse og i Afstemningerne isjor under Hærlovens Behandling. Jeg skal ikke nægte det ærede Medlem Ret til at opfatte Sagen, tænke og stemme, som han vil, men naar han indlader sig paa at kritisere og i den Grad haardt betegner Andres Udtalelser,